

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 8 maja 2024 r.

Poz. 4631

UCHWAŁA NR 10/513/2024

KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 24 kwietnia 2024 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1325) w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu:

stwierdza nieważność

§ 4 pkt 1 i 2 uchwały Nr LXIII/507/24 Rady Miejskiej Pniewy z dnia 27 marca 2024 r. w sprawie opłaty targowej, z powodu sprzeczności z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70, z późn. zm.)

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą, doręczoną tut. Izbie w dniu 2 kwietnia 2024 r., Rada Miejska Pniewy, powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 15 ust. 1, art. 19 pkt 1 lit. a i pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wprowadziła na terenie Gminy Pniewy opłatę targową na wyznaczonych (zorganizowanych) targowiskach oraz wszelkich miejscach, w których jest prowadzona sprzedaż, określiła termin płatności opłaty targowej oraz stawki opłaty targowej, a także zarządziła pobór opłaty targowej w drodze inkasa, określiła inkasentów, termin płatności dla inkasentów oraz wysokość wynagrodzenia za inkaso.

Na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym, Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu zawiadomiła Przedstawicieli Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do badanej uchwały, wyznaczając termin jej rozpatrzenia na dzień 24 kwietnia 2024 r.

Rozpatrując sprawę uchwały na posiedzeniu w ww. dniu Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

Przepis art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, że do wyłącznej kompetencji rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy może wprowadzić opłatę targową. Opłatę targową pobiera się od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, dokonujących sprzedaży na targowiskach, z zastrzeżeniem ust. 2b.

Przepisem rangi ustawowej zawierającym upoważnienie dla rady gminy do uchwalania aktu prawa miejscowego w sprawie opłaty targowej jest art. 19 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Stosownie do art. 19 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy, w drodze uchwały, określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłaty targowej, z tym że stawka opłaty targowej nie może przekroczyć 1.096,39 zł dziennie (por. pkt 3 tiret pierwsze obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 21 lipca 2023 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych na rok 2024; M.P. 2023 r. poz. 774). Ponadto w myśl art. 19 pkt 2 ustawy rada gminy może zarządzić pobór opłat targowej w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso.

Korzystając z upoważnienia wynikającego ze wskazanych wyżej przepisów Rada Miejska Pniewy w dniu 27 marca 2024 r. podjęła uchwałę Nr LXIII/507/24 w sprawie opłaty targowej.

Dzienne stawki opłaty targowej obowiązujące na terenie Gminy Pniewy Rada Miejska Pniewy określiła w § 2-4 badanej uchwały. W § 4 uchwały Rada Miejska postanowiła, że: "W przypadku sprzedaży podczas imprez okolicznościowych na terenie wyznaczonego (zorganizowanego) targowiska, jak i poza nim, ustala się dzienną stawkę opłaty targowej:

- 1) punkty gastronomiczne ze sprzedażą piwa – 70,00 zł od stoiska;
- 2) punkty gastronomiczne bez sprzedaży piwa – 40,00 zł od stoiska;
- 3) pozostałe punkty handlowe – 20,00 zł od stoiska."

Kolegium wskazuje, że zgodnie z przepisem art. 15 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opłatę targową pobiera się od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, dokonujących sprzedaży na targowiskach.

W zakresie poboru opłaty targowej od czynności sprzedaży wypowiedziało się Ministerstwo Finansów. W piśmie Dyrektora Departamentu Podatków Lokalnych z dnia 17 kwietnia 2014 r. (znak: PL/LS/838/1/MGS/14/RD-37635) stwierdzono m.in., że "opłacie nie podlegają podmioty, które na targowisku nie dokonują sprzedaży, lecz świadczą wyłącznie usługi. Co prawda, usługi gastronomiczne w swoim zakresie obejmują także zawieranie umów sprzedaży, gdyż sprzedawca ostatecznie przenosi na nabywcę własność posiłku i mu ten posiłek wydaje, a nabywca odbiera posiłek i płaci cenę. Jednak usługa gastronomiczna zawiera w sobie także przygotowanie posiłku i jego podanie. Usługa gastronomiczna jest zatem pojęciem zakresowo szerszym od sprzedaży i składa się z wielu czynności, w skład których wchodzi także sprzedaż. Podmioty świadczące wyłącznie usługi gastronomiczne nie podlegają opłacie".

Powyższe stanowisko znalazło również odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 16 października 2020 r., (sygn. akt I SA/Po 355/20) wskazał, że: "przy ustalaniu znaczenia terminu "dokonywanie sprzedaży" nie jest istotne, czy dana osoba lub jednostka sprzedała oferowany towar, czy też żadna transakcja nie została sfinalizowana. Sama gotowość dokonywania sprzedaży, która przejawia się m. in. zajęciem miejsca na targowisku i wyeksponowaniem towaru, jest wystarczającą przesłanką do poboru opłaty targowej przez inkasenta. Obowiązek uiszczenia opłaty targowej nie dotyczy natomiast świadczenia usług, stąd kluczowe jest wskazanie kryteriów pozwalających na ustalenie, czy mamy do czynienia z dokonywaniem sprzedaży czy ze świadczeniem usług. (...) Usługi gastronomiczne w swoim zakresie obejmują także zawieranie umów sprzedaży, gdyż sprzedawca ostatecznie przenosi na nabywcę własność posiłku i mu ten posiłek wydaje, a nabywca odbiera posiłek i płaci cenę. Jednak usługa gastronomiczna zawiera w sobie także przygotowanie posiłku i jego podanie. Innymi słowy usługa gastronomiczna jest pojęciem zakresowo szerszym od sprzedaży i składa się z wielu czynności, w skład których wchodzi także sprzedaż. W konsekwencji, takie świadczenia złożone należy w całości traktować jako realizowane w wykonaniu umowy usługi gastronomicznej, a więc nie podlegającej obowiązkowi uiszczenia opłaty targowej. Właściwości (natura) dokonywanej czynności prawnej w tym przypadku jakościowo wykraczają poza pojęcie umowy sprzedaży" (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 1 marca 2018 r., sygn. akt I SA/Gl 932/17; wyroki WSA z Szczecinie z dnia 13 grudnia 2018 r., sygn. akt: I SA/Sz 702/18 i I SA/Sz 698/18; wyrok NSA z dnia 5 czerwca 2019 r., sygn. akt II FSK 1959/17).

Wobec powyższego Kolegium Izby uznało, że postanowienia zawarte w § 4 pkt 1 i 2 badanej uchwały w sposób istotny naruszają art. 15 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i należy stwierdzić ich nieważność.

Mając powyższe na uwadze Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji.

Przewodnicząca Kolegium Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Poznaniu
Grażyna Wróblewska
/-/ z up. Aldona Pruska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.